

[Jes Lunde]

nomiske system, markedsmekanismen, i miljøets tjeneste. Markedsmekanismen udmærker sig ved at virke hurtigt og ved at trænge ud i enhver krog af samfundet. Sådan er det, når det drejer sig om chancen for fortjeneste, men ulemperne er, at der hverken bliver taget sociale eller miljømæssige hensyn. Nu må vi bruge mekanismen, så den gavner det miljø, hvis overlevelse vi alle er afhængige af, og filosofien er meget enkel: Gennem skatter og afgifter har vi muligheden for for alvor at gøre det dyrt at forurene eller at overforbruge begrænsede ressourcer eller omvendt gøre det til en god forretning at handle miljømæssigt ansvarligt.

Regeringen planlægger af fremsætte et forslag til skattereform i løbet af sommeren eller først på efteråret. For SF at se er det en oplagt chance til at indføre miljøafgifter på et niveau, der virkelig får betydning for miljøet, samtidig med at beskattningen af arbejdsindkomst til gengæld kan sættes ned.

SF opfordrer regeringen til at gribe chancen. Miljøministeren kan tage hul på fremtiden om et halvt minut, når han skal svare på denne forespørgsel, og så får vi se, om der afgives konkrete løfter om handling til fordel for et godt miljø og en økologisk balance.

Besvarelse

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til hr. Jes Lunde og til Socialistisk Folkeparti for, at man har rejst denne meget vigtige problemstilling, og jeg er glad for denne lejlighed til, at vi her i Folketinget kan diskutere disse spørgsmål.

Jeg synes, at hr. Jes Lundes udgangspunkt for debatten er valgt. Når vi ser på de miljømæssige udfordringer, vi ikke kun i Danmark, men nok så meget i verden omkring os står over for, og når vi tænker på, hvor stort behovet er for en målrettet indsats, er det naturligvis nødvendigt også at diskutere økonomiske virkemidler for at fremkalde en anden adfærd end den, der har ført til forureningsproblemerne og nedslidningen af naturen.

Inden jeg svarer på forespørgslen, som jo mere konkret retter sig mod regeringens principielle overvejelser om anvendelse af afgiftsinstrumentet i sin miljøpolitik og som mulig bidragskilde til en omlægning af skattesystemet, vil jeg gerne gøre bare et par bemærkninger

om regeringens indsats for de globale miljøproblemer i relation til afgifter.

Vi har under det danske formandskab i EF gjort opfølgningen af Riokonferencen til et hovedpunkt. Vi har i den forbindelse sikret, at de 12 EF-lande nu har besluttet i fællesskab at ratificere klimakonventionen, ratificere konventionen om biologisk mangfoldighed og arbejde videre med konkrete skridt til at leve op til disse forpligtelser.

Et af disse skridt, som er nødvendigt for at opfylde målsætningen i klimakonventionen, altså forhindre en global opvarmning og en drivhuseffekt, er netop på internationalt plan at bruge kombinerede CO₂- og energiafgifter.

Vi arbejder på at få truffet en sådan beslutning inden udgangen af det danske formandskab og i hvert fald sikre, at det sker inden udgangen af året, og jeg har netop på et møde i Washington under forhandlinger med de amerikanske miljømyndigheder og den amerikanske vicepræsident lagt op til et atlantisk samarbejde mellem de store industrinationer – EF, USA og Japan – for, at vi i fællesskab kan gøre noget ved disse ting og navnlig overveje at anvende afgiftsinstrumentet på globalt plan. Så der er i udgangspunktet for diskussionen af afgifter i relation til miljøpolitikken – grønne afgifter – et meget betydeligt sammenfald mellem det, hr. Jes Lunde har sagt, og de overvejelser, vi gør os i regeringen, og som jeg tror det store flertal af den danske befolkning gør sig, nemlig at det naturligvis må være rigtigt i højere grad at bruge økologiske virkemidler i miljøpolitikken.

Miljø- og ressourcebevidstheden bliver med rette tillagt stadig større betydning i Europa og i resten af verden. Der bliver stadig større forståelse for, at vi skal være opmærksom på, at de moderne samfund med deres højteknologiske produktion kan udgøre en trussel mod miljøet og medføre, at naturressourcer, der også skal være til gavn for de kommende generationer, enten forurenes eller måske ligefrem udtømmes. Vi må derfor sikre, at den øgede vækst og udvikling i samfundet, som der er brug for, sker på en bæredygtig måde, således at den økonomiske udvikling er til gavn for både beskæftigelsen og for miljøet.

Det er imidlertid ikke nok, at industrilænderne er opmærksom på trusler mod deres eget nationale miljø og mod naturressourcerne. In-